

PRIJENOSLIKE ČUDOTVORNE GOSPE SINJSKE

STUDENCI, CRKVA SVETOG ILIJE PROROKA,
SUBOTA, 31. LISTOPADA 2026. GODINE.

KRUNICA BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI U 15.30.

SVETO EUHARISTIJSKO SLAVLJE U 16 SATI
PREDVODI FRA MARINKO VUKMAN,
GVARDIJAN I REKTOR PAPINSKE BAZILIKE.

SLIKU U PROCESIJI NOSE ČLANOVI VITEŠKOG
ALKARSKOG DRUŠTVA – SINJ.

SAMOSTAN I SVETIŠTE ČUDOTVORNE GOSPE SINJSKE
ŽUPA SVETOG ILIJE PROROKA STUDENCI

Studenci: U subotu prijenos slike Gospe Sinjske

U subotu, 31. listopada 2026. godine, u Studencima bit će prijenos slike Čudotvorne Gospe Sinjske. Sveto euharistijsko slavlje s početkom u 16 sati u crkvi svetog Ilije predvodit će fra Marinko Vukman, gvardijan Samostana u Sinju i rektor Papinske manje bazilike, te čuvar Svetišta. Misnom slavlju prethodit će molitva krunice Blaženoj Djevici Mariji za zadnji dan Listopadske pobožnosti.

Replika okvira i slike dar je Samostana i Svetišta Gospe Sinjske Studencima selu na sjeverozapadnom dijelu Imotske krajine u kojem se u samom centru mjesta na Franjevačkom trgu nalazi najstarija kapelica podignuta i posvećena Čudotvornoj Gospi Sinjskoj od 1892. godine.

Na samo slavlje prijenosa slike dolaze i članovi Viteškog alakarskog društva iz Sinja koji će tom prigodom u procesiji nositi sliku Gospe Sinjske i postaviti je u njenu kapelu gdje će biti izložena na trajno čašćenje i pobožnost.

U prilogu donosimo tekst Ivane Babić praunuke obitelji Bilić Džakula koja je podigla kapelu, a za tekst koristi obiteljsku predaju i arhivske podatke. Izvori uključuju arhivu obitelji Bilić Džakula, župski arhiv sv. Ilije u Studencima, spjev *Cetinska ruža* fra Ante Cikojevića i usmenu predaju.

Kapelica Gospe Sinjske – svjedočanstvo pobožnosti studenačkoga puka

U vjerskoj i kulturnoj baštini župe sv. Ilije proroka na Studencima posebno mjesto zauzima kamena kapelica posvećena Blaženoj Djevici Mariji – Gospi Sinjskoj. Prema dostupnim podacima, može se pretpostaviti da je riječ o jednoj od najstarijih kapelica posvećenih Gospi Sinjskoj izvan samoga Sinja. Ona nije samo vrijedno sakralno obilježje prostora, nego i trajni znak duboke marijanske pobožnosti, koja je stoljećima utkana u život studenačkoga puka.

Kapelicu je 1892. godine, kao zavjetnu obiteljsku kapelu, dao sagraditi Josip Bilić *Džakula* (1867.–1923.). Potjecao je iz ugledne studenačke obitelji te je rano pokazivao sklonost prema obrazovanju i društvenom radu. Pučku školu završio je u Studencima, a školovanje nastavio u Građanskoj školi u Makarskoj, zatim u gimnaziji u Splitu i Učiteljskoj školi u Arbanasima kraj Zadra, koju je završio 1885. godine. Nakon školovanja kratko je djelovao kao učitelj u pučkoj školi u

Studencima. U školskim izvješćima spominje se kako je uspješno surađivao s vjeroučiteljem i roditeljima učenika, nastojeći školu povezati s vjerskim i društvenim životom mjesta. Učiteljskim se pozivom nije dugo bavio. Kasnije se posvetio gospodarstvu, trgovini i javnom životu, a u slobodno vrijeme i književnosti. Bio je aktivan u crkvenom životu župe te je u to vrijeme obnašao službu župana Bratovštine Presvetoga Sakramenta u župi sv. Ilije proroka na Studencima.

Josip Bilić *Džakula* oženio se Marijom Vrsalović *Viskovi* (1874.–1906.) iz Povalja na otoku Braču. Potjecala je iz pobožne obitelji u kojoj je bilo mnogo svećenika i redovnica. Po majčinoj lozi iz njene su obitelji: don Mate Vrsalović *Kekov*, don Ivan Ostojić Knežić, don Zdravko Ostojić Knežić, s. Dobrila Ostojić Knežić te s. Franka (Franceska) Vrsalović *Kekova*, koja je bila Marijina teta. Nakon Marijine rane smrti, upravo je sestra Franka preuzela brigu i odgojila njezinu maloljetnu djecu. U ozračju duboke vjere i obiteljske pobožnosti, Josip i Marija odlučili su 1892. godine sagraditi kapelicu na čast Gospi Sinjskoj. Posvetili su sebe i svoju obitelj zaštiti Nebeske Majke. Kapelica je podignuta kao zavjetni znak zahvalnosti i pouzdanja u Gospin zagovor.

Kamena kapelica uklopljena je u kut grobljanskoga zida, na spoju istočnoga i južnoga dijela. Dimenzije su skromne, ali skladne: 173 × 173 centimetra, s dvostrešnim krovom prekrivenim kamenim pločama. Unutrašnjost je oblikovana kupolastim svodom oslikanim zvjezdanim nebom, simbolom Marije kao Kraljice neba. Pod kapelice bio je blago nagnut prema otvoru, u kojemu je bio postavljen drveni *lemozarij* za milodare prolaznika i vjernika. Na zidu nasuprot otvoru nalazila se slika Gospe Sinjske, prethodno blagoslovljena u sinjskom svetištu.

Vanjski prostor kapelice nekoć je bio dodatno ukrašen. Na preostalim dijelovima grobljanskoga zida nalazila su se četiri monumentalna kamena kipa anđela na postoljima. Ti su kipovi, nažalost, uklonjeni nakon Drugoga svjetskog rata. Prvotna slika Gospe Sinjske s vremenom je zbog vremenskih neprilika znatno oštećena. Zahvaljujući povezanosti obitelji Bilić Džakula sa sinjskim franjevcima, 1986. godine darovana je nova slika, koju su blagoslovili franjevci iz Sinja. Posebno su u tome sudjelovali fra Mario Stipić, tadašnji urednik časopisa *Gospa Sinjska*, i Josipov unuk Zvonimir Bilić. Tako se i nakon gotovo stoljeća nastavila duhovna povezanost Studenaca sa sinjskim svetištem.

Uređenjem Franjevačkog trga i grobljanskog zida u središtu Studenaca, za vrijeme župnikovanja fra Frane Bilokapića, kapelica je blago izmještena, ali je zadržala izvorne dimenzije i osnovni oblik. Sa zida je uklonjen jedan red kamenih blokova - *vacada*, dok su kipovi anđela već ranije nestali. Prilikom premještanja postavljen je novi krov i mramorni pod, a uklonjen je *lemozarij*. Sačuvana su izvorno kovana srebrna vrata, na kojima je i danas vidljiva godina 1892., trajni podsjetnik na vrijeme njezina nastanka.

Ova kapelica nije samo spomenik jednoj obitelji ili jednom vremenu. Ona je vidljivi znak stoljetne pobožnosti studenačkoga naroda prema Gospi Sinjskoj. Ta je pobožnost toliko duboko ukorijenjena da su se nekada i na pročeljima pojedinih kuća ugrađivale male zidne kapelice posvećene Gospi.

U narodu se do danas čuva predaja da se slika Gospe Sinjske, na putu iz Rame prema Sinju, zadržala u studenačkom zaseoku Musinac. Ondje je, prema narodnom sjećanju, slika „prenoćila“, a tom je prigodom služena sveta misa na mjestu koje danas pripada obitelji Cikojević Jukić. Taj je događaj u poetskom obliku opisao fra Ante Cikojević u spjevu *Cetinska ruža*.

Pobožnost Gospi Sinjskoj duboko je utkana u život studenačkoga puka. Narod joj se utjecao u molitvama, u radostima i nevoljama. Pred njezinim likom izricane su mnoge tihe molitve, a iskustvo vjernika potvrđuje da Gospa majčinski prati i uslišava vapaje svoje djece.

Posebno je znakovito da je iz ove župe potekao velik broj duhovnih zvanja, za koja se puk od davnina moli po zagovoru Gospe Sinjske. Kapelica podignuta prije više od stoljeća i danas ostaje tihi, ali snažni znak vjere jednoga naroda – naroda koji je Gospu Sinjsku prihvatio kao Majku i Zaštitnicu, te joj i danas s pouzdanjem povjerava svoj život i svoju budućnost.

Župa svetog Ilije proroka Studenci